

gen betydning, hvad den almindelige menige borger mener om, hvad der foregår i Danmark.

Jeg kan ikke tro, at ret mange af SF's og Enhedslistens vælgere vil kunne forstå disse partiers holdning her i salen i dag. Den er akademisk, den er uigennemtænkt, den er abstrakt, den er næsten på kanten til det vanvittige. Undskyld, jeg siger det så stærkt.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg tror, det her afhænger en del af, hvem man taler med. Hvis man taler en del med de unge, der er opvokset i Danmark, og som fungerer i Danmark, og som gerne vil være en fuld del af det danske samfund, så oplever de det her lovforslag som endnu en forfølgelse, som om det danske samfund endnu en gang tager afstand fra dem.

Man kunne have forstået det, hvis det her forslag alene gik på hård kriminalitet, for det er sådan noget, som man – og der vil jeg godt give nogle ret – hvis man har været ude i det, så til en vis grad også selv har ansvar for. Men det her rammer jo folk, der bare begår det, man kan kalde dumheder. Vi er jo nede i småting også, ting, man ikke skal gøre, givet, men ting, som vi alle sammen kan komme til at gøre som dumheder, og det bliver man ramt af.

Derfor kan jeg godt forstå, at en hel masse unge nu begynder at føle i deres dagligdag: Jamen nu skal vi passe på. Derfor kommer vi i realiteten til at lave noget, der ikke er integration – hvis man virkelig ønsker integration, altså.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jo, men hør nu her, vil jeg sige til hr. Knud Erik Hansen. Det ligger jo sådan, at de, der nu bliver nægtet dansk statsborgerskab efter den lov, der vedtages i dag, de kan jo søge det danske statsborgerskab på nøjagtig samme måde som alle andre over Indfødsretskontoret. Der slår man op i en tabel i henhold til kontorarkivet og siger, hvornår den pågældende kan få et dansk statsborgerskab.

Nu vil jeg jo ikke spørge om noget, for det er mig, der er ordfører nu. Men jeg må så konstatere, at SF faktisk ved at stemme imod det her lovforslag og ved gerne at ville beholde de nuværende regler dermed også accepterer, at en ung kriminel mellem 18 og 23 år kan sidde i fængselscellen og søge om et dansk statsbor-

gerskab og få det bevilget af det amt, han eller hun nu har søgt det i. Jamen det kan da ikke være rigtigt.

Prøv nu også at lade den gode bondefornuft råde i den her sag og kom så til fornuft.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg kan høre, at vi taler med forskellige mennesker. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti i det mindste ikke taler med de unge på den måde. Når man taler med dem, så får man klart det her svar, og det er det, der er baggrunden for vores holdning. Vi synes, at vi skal støtte de mange unge, der gerne vil være en del af det danske samfund. Det gør vi ikke med det her lovforslag. Med hensyn til de 18-23-årige er det faktisk vores holdning, at hvis man er vokset op i Danmark og er en del af det danske samfund, så har vi også et ansvar, og så skal vi ikke udvise dem.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslistens negative holdning til det her forslag er kendt, så jeg vil ikke gentage alle argumenterne, men sige, at vi opfatter lovforslaget som et bidrag til den brændemærkning af en bestemt gruppe, som er i befolkningen, nemlig de såkaldt fremmede, udlændingene, de andre, dem, der ikke er som vi.

Det er endnu et eksempel på, hvordan et flertal desværre med Socialdemokratiet som bannerfører spiller det hårde kort ud med tilfreds applaus fra højrefløjen. Det er endnu et forsøg på at komme en medieoppisket og hysterisk stemning i møde, som fuldstændig lader hånt om højtidelige erklæringer om lovkvalitet og det at undgå lovsjusk.

Under andenbehandlingen gjorde vi klart, at vi mener, at der med det her skridt sås endnu et frø, som før eller senere fører til reaktioner som dem, der ulykkeligvis fandt sted på Nørrebro for nogen tid siden.

Det, der skete på Nørrebro, var tåbeligt. Det, der skete på Nørrebro, var vanvittigt. Det var en urimelig gidseltagning af lokalbefolkningen. Det var politisk uklogt og dybt skadeligt. Det er noget, der kun gavner højrefløjen. Det er en reaktion, som vi tager afstand fra på alle måder. Men det er også en reaktion, som var til at forudse. For enhver ved, at der er grænser for, hvor længe man kan blive ved med at holde folk uden for fællesskabet, før der kommer en reaktion. Det kender mange fra skolerne. På et